

sygn. akt III **RC 24/16**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczącą SSR Jolanta Litwinowicz

Protokolant st.sekr.sądowy Julita Anczewska

po rozpoznaniu w dniu 31 maja 2016 r. w Kętrzynie na rozprawie

sprawy z **powództwa R. B. (1)**

przeciwko D. B. reprezentowanej przez

A. D.

o obniżenie alimentów

oraz

z powództwa małoletniej D. B. reprezentowanej przez A. D.

przeciwko R. B. (2)

o podwyższenie alimentów

I. Oba powództwa oddala.

II. Nie obciąża żadnej ze stron obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz strony przeciwnej.

SSR Jolanta Litwinowicz

III RC 24/16

UZASADNIENIE

R. B. (1) wniósł o obniżenie alimentów na rzecz małoletniej córki-D. B. z kwoty 650 zł do kwoty 450 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu pozwu podał, że jego sytuacja finansowa pogorszyła się od czasu orzekania w sprawie o rozwód w 2013r. Podał, że pracuje jako tapicer w firmie (...) w K.. Z tytułu zatrudnienia otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 2226 zł netto miesięcznie. Po rozwodzie wyprowadził się z dotychczas wspólnie zajmowanego mieszkania i zamieszkał w lokalu, który otrzymał w spadku po swojej babci. Aktualnie nadal tam zamieszkuje. Zmuszony był zaciągnąć kredyt na remont i wyposażenie tego mieszkania. Z tego tytułu jego zobowiązania kredytowe wynoszą 676 zł miesięcznie. Swoje stałe wydatki wraz z alimentami określił na kwotę 2050 zł miesięcznie. Na jedzenie i ubranie pozostaje mu jedynie 170 zł miesięcznie. Jego zdaniem alimenty w wysokości 450 zł miesięcznie zaspokoją bieżące potrzeby córki (k. 2-3).

A. D. (poprzednio B.) działając w imieniu małoletniej córki-D. B. wniosła o oddalenie powództwa o obniżenie alimentów i jednocześnie wystąpiła z powództwem o podwyższenie alimentów od R. B. (1) na rzecz małoletniej córki z kwoty 650 zł do kwoty 900 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu pozwu podała, że utrzymuje się z wynagrodzenia za pracę w wysokości 1416 zł netto miesięcznie. Swoje zobowiązania i stałe wydatki określiła na kwotę 2100 zł miesięcznie. Podniosła, że córka przewlekle choruje na niedoczynność tarczycy, alergię z całorocznym alergicznym nieżytem nosa, astmę oskrzelową, zapalenie krtani i tchawicy, refluks żołądkowo-przłykowy, skoliozę kręgosłupa. W związku z tym pozostaje pod stałą opieką poradni specjalistycznych i wymaga leczenia (k. 2-4 akt III RC 126/16).

R. B. (1) domagał się oddalenia powództwa o podwyższenie alimentów (k. 51).

Na podstawie art. 219 kpc sprawy te, zostały połączone celem ich łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia (k. 19 akt III RC 126/16).

Sąd ustalił, co następuje:

W ugodzie zawartej w przed Sądem Rejonowym w Kętrzynie w dniu 2 lutego 2010r. R. B. (1) zobowiązał się płacić tytułem alimentów na rzecz małoletniej D. B. kwotę 650 zł miesięcznie (syg. akt III RC 24/10).

Wyrokiem z dnia 4 kwietnia 2013r. w sprawie syg. akt VI RC 567/12 Sąd Okręgowy w Olsztynie rozwiązał przez rozwód małżeństwo stron, wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią córką powierzył A. D., zapewniając R. B. (1) możliwość współdecydowania o zasadach wychowania, kierunku kształcenia i sposobie leczenia małoletniej, ustalił sposób kontaktowania się R. B. (1) z małoletnią zaś alimenty ustalone ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Kętrzynie w dniu 10 lutego 2010r. w sprawie III RC 24/10 wynoszące 650 zł miesięcznie pozostawił w dotychczasowej wysokości (k. 14).

R. B. (1) ma wykształcenie wyższe, ukończył zaocznie pedagogikę resocjalizacyjną. Od 2 listopada 1999r. jest zatrudniony na stanowisku tapicera w firmie (...) w K.. Z tego tytułu otrzymuje wynagrodzenie w wysokości średnio 2423,03 zł netto miesięcznie (k. 48). Po rozwodzie zamieszkał w mieszkaniu, które otrzymał w spadku po babci. 17 września 2013r. zaciągnął kredyt hipoteczny na remont tego mieszkania w kwocie 60.800 zł na okres 29 lat. Miesięczna rata powyższego kredytu wynosi 350 zł miesięcznie (k. 9,62-71). W dniu 30 kwietnia 2015r. wziął kolejny kredyt na wyposażenie mieszkania w wysokości 12.000 zł na okres 5 lat, którego rata wynosi 320 zł miesięcznie (k.7-8). Swoje wydatki związane z utrzymaniem mieszkania określił na kwotę 650 zł miesięcznie tj. opłata za gaz - 220 zł, opłata za prąd - 60 zł, opłata za internet i telefon- 110 zł, czynsz- 230 zł, opłata za wodę- 30 zł. Prowadzi samodzielne gospodarstwo domowe (k. 51).

A. D. ma wykształcenie średnie zawodowe, biegle włada językiem niemieckim, zna też język angielski w stopniu komunikatywnym. Pracuje jako recepcjonistka w Hotelu (...) w K.. Z tytułu zatrudnienia otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 1437,03 zł netto miesięcznie (k. 72). Leczy się na astmę oskrzelową, alergiczny nieżyt nosa, dyskopatię lędźwiową i szyjną, refluks żołądkowo-przłykowy, bóle głowy i niedoczynność tarczycy. Pozostaje pod opieką poradni specjalistycznych (k. 56-57). Swoje stałe wydatki i zobowiązania określiła na kwotę 2100 zł miesięcznie. Ponosi koszty leczenia małoletniej córki w wysokości 150-250 zł miesięcznie oraz dodatkowo koszty własnego leczenia (k. 74).Zdarza się , że w utrzymaniu pomaga jej brat.

Małoletnia D. B. obecnie ma 14 lat, uczęszcza do gimnazjum przy ul. (...) w K.. Pozostaje pod bezpośrednią pieczą matki. Jest pod stałą opieką poradni specjalistycznych z powodu astmy oskrzelowej, zapalenia krtani i tchawicy, niedoczynności tarczycy i skoliozy kręgosłupa. Małoletnia uczęszcza na dodatkowe lekcje z języka angielskiego, za które opłata wynosi 180 zł miesięcznie. Stale przyjmuje leki (k. 55).

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 133§1 kro rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Bezsporne jest, że D. B. nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie i nie posiada majątku, wobec tego oboje rodzice obowiązani są do przyczyniania się do łożenia na jej utrzymanie.

Stosownie do treści art. 135§1 kro zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Z powyższego wynika, że zakres świadczeń alimentacyjnych wyznaczają z jednej strony usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, a z drugiej strony możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego.

Niezdolne do samodzielnego utrzymania się dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami, którzy są obowiązani podzielić się z nimi nawet bardzo skromnymi dochodami. Na ogół przyjmuje się, że zasada równej stopy życiowej nie oznacza mechanicznego podziału osiąganych przez rodziców dochodów, jej istota bowiem sprowadza się do zbliżonego z rodzicami zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb dzieci, przy uwzględnieniu ich wieku, stanu zdrowia, kierunku szkolenia oraz innych indywidualnych okoliczności (por. Komentarz red. Pietrzykowski 2015 do art. 133 kro, pkt. 3-4).

Rozpoznając niniejszą sprawę Sąd uznał, że R. B. (1) jest w stanie łożyć alimenty na rzecz małoletniej córki w dotychczasowej wysokości. Pozostawienie alimentów na tym samym poziomie zapewni pokrycie usprawiedliwionych potrzeb małoletniej. Zdaniem Sądu, sytuacja majątkowa R. B. (1) kształtuje się na podobnym poziomie co w chwili orzekania obowiązku alimentacyjnego. Trudno zatem przyjąć, iż wykonanie obowiązku alimentacyjnego przez R. B. (1) wobec małoletniej córki stanowi dla niego nadmierne obciążenie finansowe. Głównym obciążeniem dla R. B. (1) są właśnie zaciągnięte przez niego kredyty co nie może przedkładać się na realizację obowiązku alimentacyjnego. W czasie orzekania w sprawie o rozwód zarabiał mniej niż obecnie tj. ok 1800 zł miesięcznie, studiował w systemie zaocznym na kierunku pedagogika i stać go było na opłacanie alimentów w wysokości 650 zł oraz czesnego za studia w wysokości 420 zł miesięcznie. Obecnie jego zarobki oscylują w granicach, średnio 2400 zł miesięcznie co dla porównania z wynagrodzeniem jakie otrzymuje A. D. (ok. 1400 zł miesięcznie) już stawia go w lepszej sytuacji finansowej. Poza tym R. B. (1) prowadzi samodzielne gospodarstwo domowe i koszty jego utrzymania nie są wysokie. Zatem jego sytuacja finansowa nieznacznie poprawiła się a wydatek na studia został częściowo zastąpiony innym wydatkiem a mianowicie spłatą zaciągniętych kredytów.

Natomiast A. D. zmuszona jest z niższego niż powoda wynagrodzenia pokryć nie tylko koszty bieżącego utrzymania ale przede wszystkim koszty leczenia małoletniej córki i koszty własnego leczenia. Pokrywa samodzielnie koszty wszelkie dojazdów do lekarzy specjalistów. Przedłożyła zaświadczenia lekarskie potwierdzające choroby własne i małoletniej córki. Przyczynia się do zaspokojenia potrzeb małoletniej, sprawuje bieżącą pieczę nad dzieckiem, organizuje wyjazdy na wizyty lekarskie.

Zdaniem Sądu, R. B. (1) skupił się na zabezpieczeniu własnych potrzeb a nie potrzeb małoletniej córki. Zaciągnął kredyty na remont i wyposażenie mieszkania, cyklicznie zaciąga pożyczki w zakładzie pracy. Takie działanie argumentował brakiem pieniędzy na bieżące wydatki. Z punktu logicznego rozumowania należy wnioskować, że dalsze zadłużanie się na pewno nie zmierza do poprawy jego sytuacji finansowej, wręcz przeciwnie może prowadzić do poważniejszych problemów finansowych. R. B. (1) powinien w pierwszej kolejności realizować obowiązek alimentacyjny wobec małoletniej córki a następnie podejmować decyzje o zaciąganiu zobowiązań finansowych mających na celu poprawę jego warunków mieszkaniowych. Mając świadomość ile wynoszą jego miesięczne dochody winien rozważyć czy dochody, z których utrzymuje się wystarczą na opłacenie alimentów, bieżące wydatki i utrzymanie mieszkania a następnie zastanowić się nad zaciąganiem dalszych kredytów czy pożyczek. Taka sytuacja nie może przedkładać się na uwzględnienie powództwa i obniżenie alimentów. Skoro powoda stać było na zaciągnięcie kredytów, których raty wynoszą łącznie 670 zł a więc są w kwocie zbliżonej do wysokości alimentów zatem podejmując decyzję o zadłużeniu musiał mieć świadomość jaka kwota pieniędzy zostanie mu na pokrycie kosztów mieszkania

i bieżące wydatki. Przyjęcie toku rozumowania polegającego na tym, że skoro powód spłaca kredyty zaciągnięte na remont mieszkania i zakup do niego sprzętów to należałoby obniżyć alimenty, prowadziłoby do wniosku, że wystarczy się zadłużyć, żeby uzyskać obniżenie alimentów.

Powództwo w zakresie podwyższenia alimentów Sąd również uznał za niezasadne, albowiem sytuacja finansowa i zdrowotna małoletniej i jej matki nie zmieniła się na tyle aby zasadnym było podwyższenie alimentów i to na dodatek do tak wysokiej kwoty 900 zł miesięcznie.

W ocenie Sądu, sytuacja majątkowa R. B. (1) pozwala mu płacić alimenty na dotychczasowym poziomie. Aktualne alimenty są odpowiednie i wystarczają na zaspokojenie niezbędnych potrzeb małoletniej. Faktem jest, że od chwili ostatniego ustalenia obowiązku alimentacyjnego zauważalne są pewne zmiany, jednakże w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego nie mają one charakteru istotnego. Obecna sytuacja stron i ich możliwości majątkowe, sytuacja finansowa i osobista a także usprawiedliwione potrzeby małoletniej, czynią aktualnym ostatnie rozstrzygnięcie w zakresie alimentów. Tym bardziej, że ustalając wysokość alimentów w sprawie o rozwód Sąd Okręgowy, wziął pod uwagę usprawiedliwione potrzeby małoletniej związane z jej bieżącym utrzymaniem i kosztami stałego leczenia. Powyższa sytuacja od tamtego okresu nie uległa znaczącej zmianie. Przez wzgląd na fakt, że małoletnia nadal mieszka z matką, która niewątpliwie przyczynia się do jej utrzymania, pozostałe usprawiedliwione potrzeby córki powinien zaspokajać ojciec.

Jednocześnie R. B. (1) na rozprawie w dniu 31 maja 2016r. (k.74 odwrot) podniósł, że jego nie stać nałożenie alimentów w dotychczasowej wysokości a córka ma na utrzymaniu bardzo drogiego psa, którego utrzymanie jest kosztowne. Powyższa argumentacja, w ocenie Sądu nie zasługuje na uwzględnienie. A. D. wskazała, że córka dostała rasowego psa (rasy west) w prezencie od jej brata a jego utrzymanie, ze względu na małą wagę zwierzęcia nie jest kosztowne i kształtuje się w granicach 30 zł miesięcznie. R. B. (1) podniósł, że matka małoletniej ponosi dodatkowe wydatki związane z utrzymaniem psa, natomiast sam nie dostrzega tego, że jego wydatki na siłownię w kwocie 40 zł miesięcznie na którą jeszcze do niedawna uczęszczał czy też wydatki na utrzymanie samochodu, którego codziennie nie musi używać (bo od miejsca zamieszkania do pracy ma bardzo blisko) mogą być podobnie potraktowane.

Sąd dał wiarę zeznaniom stron i przedłożonym dokumentom tj. zaświadczeniom lekarskim, zaświadczeniom z zakładu pracy czy umowom kredytowym. Jednak należy zaznaczyć, że Sąd wyciągnął inne wnioski z przedstawionych dowodów niż strony. Z tych też względów aktualną sytuację stron Sąd, uznał za porównywalną do tej, która miała miejsce w dacie poprzedniego określenia alimentów.

Dlatego też, Sąd doszedł do przekonania, że zasadnym jest utrzymanie obowiązku alimentacyjnego R. B. (1) na dotychczasowym poziomie i oba powództwa oddalił.

Na podstawie art. 102 kpc, Sąd nie obciążył żadnej ze stron obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz strony przeciwnej.